

Aleg. 161.

Sprawozdanie

komisyi budżetowej odnośnie do przedłożenia Wydziału krajowego w sprawie utworzenia w szpitalu św. Łazarza w Krakowie oddziału dla chorób krtani.

Wysoki Sejmie!

Nauka lekarska praktyczna jest tak obszerna, iż nie wystarcza jej podział na działy główne, a każdy z nich rozpada jeszcze dalej na osobne specjalności, stanowiące przedmiot pracy całego życia dla pojedynczych lekarzy.

Dla tego fakulteta lekarskie mają dla takich poddziałów osobnych profesorów, a to w celu wykształcenia i w tej gałęzi nauki lekarzy praktycznych. Jedną z takich specjalności są choroby krtani, niezmiernie ważne dla ludzkości, bo obejmują grupy chorób, wyrywających tysiące ofiar, jak n. p. dyfterya. Fakultet medyczny krakowski posiada do tego działu osobnego profesora, Dr. Mieczysława Pieniążka, znanego ze swojej działalności w świecie naukowym. Atoli pomimo, że to dział medycyny praktycznej, więc tylko na chorych wyuczyć się daje, nie ma dla niego kliniki. Tak samo nie posiada takiego oddziału szpital powszechny w Krakowie, chociaż podobne oddziały od dawna już w większych szpitalach się znajdują. Brak takiego oddziału wywołuje konieczność umieszczania do niego należących chorych, na innych oddziałach szpitalnych, gdzie nie wchodząc w zawodową pracę prowadzącego oddział, stanowią rodzaj koniecznego balastu i nie mają fachowej opieki. Brak zaś kliniki sprowadza niemożność należytego wykształcenia uczniów w tej gałęzi medycyny. Dlatego od dłuższego już czasu uprasza Wydział lekarski w Krakowie władze szpitalne o utworzenie takiego oddziału. Wydział krajowy zaś choć uznawał jego potrzebę, z powodu braku miejsca utworzyć go nie mógł.

Obecnie po wybudowaniu pawilonu chirurgicznego i rozlokowaniu chorych w starym budynku szpitalnym, odszukano miejsce w suterrenach tego pawilonu na łóżek dzie sięć, o dwóch salkach, dla mężczyzn i kobiet, umieszczonych w pawilonie wschodnim i zachodnim, do których przylegają 2 pokoiki, jeden dla profesora prowadzić mającego oddział, a drugi dla posługaczki. Profesor Dr. Pieniążek obowiązał się bezpłatnie prowadzić ten oddział, oraz sprawić szafę na instrumenta, jego prywatną własnością będące, które do użytku chorych oddaje. Umieszczenie w pawilonie chirurgicznym dlatego jest potrzebne, że przypadki chorób krtani są często operacyjne, i tak sala operacyjna oddziału chirurgicznego, jako też mieszkający tamże sekundaryusz tego oddziału, w celach leczniczych użyci być mogą.

Co do wydatków na urządzenie tego oddziału, jakie Wydział krajowy oblicza, to komisya budżetowa sądzi, że oddział ten nie jest kreowaniem nowego oddziału i powię-

kszeniem stanu chorych szpitala św. Łazarza, tylko przeniesieniem pewnej części chorych i to przeważnie oddziału chirurgicznego do innych ubikacyj tegoż samego oddziału, umieszczeniem ich razem w 2 salkach i oddaniem w celu kuracyi zgłaszającemu się specjaliście. Z tego wynika, że nadzór tak lekarski jak i szpitalny i obsługa tych chorych, obecnie już dla nich istniejące i nadal zużyte być mogą — tak samo jak i urządzenie z bielizną dla tych chorych obecnie już oddane i nadal im służyć powinny. Dlatego komisya budżetowa, nie widzi potrzeby urządzania oddziału tak, jakby go całkiem nie było, tylko dopełnienia braków jego, z odłączenia go od reszty chorych szpitalnych i urządzenia jako całość samoistną, wynikłych. Ponieważ dalej ilość osób do obsługi chorych na rok 1894 o osób 8 w myśl wniosków Wydziału krajowego podniesioną i przez komisję budżetową przyjętą została dla szpitalu św. Łazarza, a podwyższenie to objęło ogólną potrzebę zakładu, a więc i tych chorych, których pomieszczi oddział chorób krtani, przeto słusznem jest, aby jedna osoba do posługi chorych z tych 8, o które stan podwyższono, temu oddziałowi dodaną, a nie jeszcze jedna, tj. 9-ta kreowaną była.

Zgadzaając się zatem z wnioskiem Wydziału krajowego, obniża komisya budżetowa koszta proponowane i wnosi!

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu utworzenie w szpitalu św. Łazarza oddziału dla chorób krtani o 10 łózkach, w celu odpowiedniejszego umieszczenia tych chorych, obecnie po innych oddziałach rozmieszczonych, w suterrenach pawilonu chirurgicznego, z przyjęciem oferty Prof. Dr. Pieniążka.

Jako zasilek na dopełnienie urządzenia tego oddziału wstawia się do budżetu szpitala św. Łazarza w Krakowie na rok 1894 kwotę 1.081 złr., a mianowicie:

1. <i>W Rubr. II.</i> Koszta utrzymania osób nieetatowych poz. 17. Siostry Miłosierdzia:	
a) płaca 1 siostry miłosierdzia	80 złr. -- ct.
b) wikt 1 " "	190 złr. — ct.
c) pranie bielizny	11 złr. — ct.
d) na wyekwipowanie jednorazowo	200 złr. — ct.
	<u>Razem . . . . .</u>
	481 złr. — ct.
2. <i>W Rubr. VII.</i> poz. 39, 2 „sprzęty gospodarcze“ kwotę	300 złr. — ct.
i w poz. 43, 2 „bielizna, pościel i odzież“	300 złr. — ct.
	<u>Ogółem j. w. . . . .</u>
	1.081 złr. — ct.

We Lwowie dnia 31. grudnia 1893.

Zastępca Przewodniczącego:

St. Badeni.

Sprawozdawca:

Oryżewicz.